

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามคือวัยรุ่นมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีอายุ 15 – 25 ปีที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป จำนวน 397 คน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลทั้งวัยรุ่นเพศชายและวัยรุ่นเพศหญิงที่นับถือศาสนาอิสลามที่สะดวกให้ข้อมูล จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลต่างๆ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาด้านการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 32.5 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 66.5 มีอายุเฉลี่ย 20 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี และอายุสูงสุด 25 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 – 22 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างอายุ 23 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 27.5 และอายุ 15 – 17 ปีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.2 และอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาคิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับมารดาคิดเป็นร้อยละ 10.6 ซึ่งอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.10 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดาคิดเป็นร้อยละ 10.6 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาในระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 35.0 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 23.70 ส่วนรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมารายได้ 15,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 3 คนคิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมาพี่น้องจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 25.2 ซึ่งส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 63.20 รองลงมาไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ข้อมูลการปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ไม่ปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 62.5 และปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 37.5 สำหรับช่องทางการรับรู้เรื่องส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 22.08 รองลงมา คือรับรู้จากสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.7 และการใช้งานอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ เล่น/

เฟสบุ๊ค/อินสตาแกรม/ไฮไฟว์/บีทอค/ทวิตเตอร์คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 22.38

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ โดยมีการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้านคือ ด้านพัฒนาการทางเพศ ด้านสุขอนามัยทางเพศ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสัมพันธ์ทางเพศ ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ และด้านสังคมและวัฒนธรรม จากกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากการเรียนรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศส่วนใหญ่มีการรับรู้จากแหล่งอื่นๆ ซึ่งเรื่องที่วัยรุ่นรับรู้มากที่สุดคือ เรื่อง เมื่อผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้น จะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืน ที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมารับรู้เรื่องวัยรุ่นมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 77.8 และน้อยที่สุดรับรู้เรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นอ่อนไหวง่ายคิดเป็นร้อยละ 76.1 โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การรับรู้จากแหล่งอื่นๆ ข้อมูลดังกล่าววัยรุ่นรับรู้จากโรงเรียนเป็นรายวิชาสุขศึกษา รับรู้จากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และสังเกตและเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น เรื่องที่รับรู้เช่น ระบบการเปลี่ยนแปลงของเพศ และฝันเปียก

นอกจากนี้แหล่งข้อมูลที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายและวัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมารับรู้วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 19.4 และรับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.1 จากการสัมภาษณ์ด้านพัฒนาการทางเพศ ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครอง เน้นการสื่อสารเรื่องการเปลี่ยนแปลงภายนอกที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงไปของการเข้าสู่วัยรุ่น อย่างเช่น ขนต่างๆที่ขึ้นตามร่างกาย หนวดเครา เสียงแตกและเสียงใหญ่ หน้าอก ความสูง อวัยวะเพศ และการสื่อสารเรื่องภายนอกที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงไปของการเข้าสู่วัยรุ่น อย่างเช่น การมีประจำเดือน ตกขาว ฝันเปียก ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่นๆ มากที่สุดรับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมารับรู้เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 77.8 และรับรู้เรื่องวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายน้อยที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 76.1 นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศที่ไม่ได้รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมารับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่และวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พลกกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 2.8 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมากรลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.4

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค รองลงมารับรู้เรื่องไม่ใช้กางเกงใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้คิดเป็นร้อยละ 63.0 และรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.7 เห็นได้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะเน้นเรื่องการดูแลทำความสะอาดร่างกาย เพราะตามหลักปฏิบัติตามหลักการทางศาสนาอิสลามจะต้องละหมาด 5 เวลา ทำให้ต้องทำความสะอาดร่างกาย ได้แก่ การทำความสะอาดหลังหมดประจำเดือน ทำความสะอาดหลังการมีฝันเปียก การอาบน้ำหลังคลอด การอาบน้ำหลังมีเพศสัมพันธ์ และการทำความสะอาดอวัยวะเพศ รวมถึงการใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจุดซ่อนเร้น ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่นกาย รองลงมาการทำความสะอาดร่างกาย นอกจากนี้การทำความสะอาดเสื้อผ้า ที่การป้องกันเชื้อโรคและการเกิดโรค การใช้ผ้าอนามัย การทำความสะอาดและการเปลี่ยนผ้าอนามัย การรับรู้ข้อมูลดังกล่าวนอกจากรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง รับรู้จากการอ่านหนังสือ การใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลรายวิชาสุขศึกษา ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาดคิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมารับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอคิดเป็นร้อยละ 36.5 และรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรคน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 24.4 ตามลำดับ นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาดคิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวันคิดเป็นร้อยละ 6.0 และการไม่รับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรคน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.3 โดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมากรลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 28.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.8 และนอกจากนี้ข้อมูลด้านสุขอนามัย

ทางเพศที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว ข้อมูลดังกล่าววัยรุ่นรับรู้จากครูรายวิชาสุศึกษาที่สอนเกี่ยวกับการรักษาอนามัยทางเพศ ทั้งโรงเรียนสอนศาสนาและโรงเรียนสายสามัญ

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิดคิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมารับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเคารพและให้เกียรติและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.3 ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยากให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในกฎระเบียบตามหลักศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีของศาสนาอิสลาม เน้นการสื่อสารเรื่องการวางตัวกับเพศตรงข้ามและการคบเพื่อนต่างเพศสำหรับเพศหญิงและเพศชายมากที่สุด โดยให้ระมัดระวังในการคบผู้ชายต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ให้ใกล้ชิดและสัมผัสร่างกาย ไม่ให้อยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับสายตาผู้คน แต่จะเน้นย้ำกับเพศหญิงมากกว่า ต้องมีระยะห่างที่เหมาะสมกับผู้ชาย ซึ่งตามหลักการของศาสนาอิสลามนั้นห้ามเพศหญิงและเพศชายที่ไม่ได้แต่งงานกันสัมผัสร่างกายกัน รองลงมาการมีเพศสัมพันธ์ การคบเพื่อนต่างเพศที่มีความสนิทสนมที่เรียกว่าแฟนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับเพศตรงข้ามจนกว่าจะผ่านพิธีการแต่งงานถูกต้องตามประเพณี นอกจากนี้สื่อสารเรื่องการแต่งกายของผู้หญิงและผู้ชายที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามคือ การปกปิดสิ่งฟุ้งละอายของร่างกาย แต่งกายให้มิดชิดเรียบร้อย และการดูวิดีโอโป๊ เป็นสิ่งไม่ดีเป็นสิ่งที่บาป ห้ามปฏิบัติตัวเช่นนั้น ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณีคิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมารับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้คิดเป็นร้อยละ 68.0 และรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.2 จากการสัมภาษณ์วัยรุ่น แหล่งข้อมูลอื่นที่วัยรุ่นรับรู้มากจากรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในโรงเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนสาธิตการใช้ถุงยางอนามัย

นอกจากนี้ การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้คิดเป็นร้อยละ 14.4 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณีคิดเป็นร้อยละ 10.1 ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัยรุ่นที่บอกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความรู้เรื่องการใช้ถุงยางอนามัย และวัยรุ่นไม่รับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.5 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 24.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 21.71 และวัยรุ่นที่จะแต่งงานต้องอบรมการแต่งงานก่อน เพื่อทำความเข้าใจและรับรู้ถึงข้อปฏิบัติก่อนและหลังแต่งงาน รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ที่ภรรยาไม่ควรปฏิเสธในการมีเพศสัมพันธ์กับสามี เพื่อความรักและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสามีภรรยา

4. ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้ คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมารับรู้เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพ ในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 66.2 และรับรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญคิดเป็นร้อยละ 56.9 ซึ่งส่วนใหญ่สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ผู้ปกครองทำตัวเปรียบเสมือนเพื่อนและพี่น้อง มีปัญหาหรือข้อสงสัย พ่อแม่ผู้ปกครองรับฟังปัญหาและพร้อมที่จะให้คำแนะนำ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว รวมทั้งการแบ่งปัน การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น คอยดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่น มีความรักความห่วงใยในครอบครัว มีเพียงวัยรุ่นบางคนไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และพ่อแม่ผู้ปกครองในบางครอบครัวแสดงออกโดยใช้คำพูดดูต่ำ แต่ทั้งนี้ก็เพราะเป็นความห่วงใยและความหวังดีจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และพบอีกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองนำหลักคำสอนทางศาสนาอิสลามสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว นอกจากนี้วัยรุ่นบางครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ไม่ค่อยดี มีการรับฟังและการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำต่างๆเป็นส่วนน้อย

ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่น การแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดีคิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมารับรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญคิดเป็นร้อยละ 32.0 และรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.9 นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญคิดเป็นร้อยละ 11.1 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตเรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 7.6 และไม่รับรู้เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.5 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.1

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมารับรู้เรื่องวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้คิดเป็นร้อยละ 15.4 และรับรู้เรื่องการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวยาอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินเม็ดที่สองหลังจากกินเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม. น้อยที่สุดคิดเป็น

ร้อยละ 8.6 โดยพ่อแม่ผู้ปกครอง ยังสอนการป้องกันตัวและการขอความช่วยเหลือ จากสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับเรื่องเพศ โดยแนะนำให้พกปากกา ซ้อม คัตเตอร์ กรรไกร ติดตัวไว้เพื่อเป็นอาวุธในการป้องกันตัว และห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่มจากบุคคลแปลกหน้า และมีเพียงส่วนน้อยที่สื่อสารการมีเพศสัมพันธ์ โดยเป็นวัยรุ่นที่แต่งงานแล้ว การใช้ถุงยางอนามัย วิธีการคุมกำเนิด อาทิเช่น การฉีดยาคุม การกินยาคุม การใส่ห่วง ซึ่งผู้เป็นแม่เป็นบุคคลให้ความรู้ นอกจากนี้พบว่าวัยรุ่นบางรายตั้งท้องขณะอยู่ในวัยเรียนและผ่านการทำแท้งโดยที่พ่อแม่ไม่ทราบ ทำแท้งโดยการใส่ยาสอด แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นเห็นความสำคัญจากการสอนหรือการให้คำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครองคือบุคคลที่สามารถให้คำตอบกับวัยรุ่นได้ดีกว่าบุคคลภายนอกครอบครัว ถึงแม้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยได้ให้ความรู้ในด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ อีกทั้งพบว่าเรื่องทักษะการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ วัยรุ่นรับรู้จากโรงเรียนในรายวิชาเพศศึกษาและสุขศึกษา โดยสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีการคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย รับรู้จากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา ผู้ที่มีประสบการณ์

ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องเราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยใช้วิธีการคุมกำเนิดคิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมารับรู้เรื่องอ่านหนังสือหรือสื่อที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้คิดเป็นร้อยละ 77.1 และรับรู้เรื่องมีการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่น ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.4 นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้คิดเป็นร้อยละ 16.4 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องการใส่ยาคุมกำเนิดถูกฉีดยา จะมีตัวอายุอยู่ 2 เมตร กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินเม็ดที่สองหลังจากกินเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม.คิดเป็นร้อยละ 15.6 และไม่รับรู้เรื่องเราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยใช้วิธีการคุมกำเนิดคิดเป็นร้อยละ 5.3 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมากรุปตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 32.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 17.6

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่นการเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัยคิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมารับรู้เรื่องต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคมคิดเป็นร้อยละ 52.6 และรับรู้เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 41.6 ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองมักเน้นเรื่องการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นที่ต้องระมัดระวังการใช้งาน อาจเป็นภัยใกล้ตัวและอาจถูกล้วงได้จากการใช้สื่อและเทคโนโลยี รวมทั้งการเที่ยวกลางคืน ที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีข้อตกลงและกำหนดเวลาในการออกไปนอกบ้าน ซึ่งการเที่ยวกลางคืนจะเป็นการเที่ยวสถานบันเทิงและไม่ใช่สถาน

บันเทิง โดยการเที่ยวสถานบันเทิงผู้ปกครองเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัย การระมัดระวังตัว การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และกลุ่มที่ไม่ใช่สถานบันเทิง อาทิเช่น การนั่งร้านอาหาร เทียบบ้าน เพื่อน และเที่ยวงานบุญหรืองานประเพณีต่างๆ นอกจากนี้เรื่องการเข้าสังคมและการปฏิบัติตนที่ดี และเหมาะสม การเลือกคบเพื่อนที่ดี และต้องเป็นคนดีของสังคม ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้าน สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมารับรู้เรื่องสื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมาคิดเป็นร้อยละ 43.3 และรับรู้เรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ในวัยเรียน เช่นการเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัยน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.9 ตามลำดับ นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องเรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 2.6 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคม และการอยู่ร่วมกันในสังคมคิดเป็นร้อยละ 7.3 และไม่รับรู้เรื่องสื่อและเทคโนโลยี ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมาน้อยสุดคิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ โดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมากรู่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.1

จากการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีดังนี้

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่มีการสื่อสารบ่อย โดยแยกรายข้อ เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมากที่สุดคือ เรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ประจำเดือน ผื่นเปียก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น เรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ และเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่อริที่มีการสื่อสารเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 52.60 และน้อยที่สุดเรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไรคิดเป็นร้อยละ 21.2 ในขณะที่การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่มีการสื่อสารในครอบครัวที่มีการสื่อสารบางครั้ง โดยแยกรายข้อ เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมากที่สุดคือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 42.60 รองลงมาเรื่องการเลือกคู่อริที่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 33.8 และน้อยที่สุด เรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วีซีดี/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)คิดเป็นร้อยละ 7.3 นอกจากนี้การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่ไม่เคยสื่อสาร โดยแยกรายข้อ พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุดคือเรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไรคิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วีซีดี/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)คิดเป็นร้อยละ 62.5 และน้อยที่สุดเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 6.0

โดยระดับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว โดยแยกคะแนนเป็น 3 กลุ่ม คือ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับผู้ปกครองในระดับต่ำ กลางและสูง ซึ่งการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 38.0 และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 14.1

ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ค่อนข้างจำกัด มีความเข้าใจที่หลากหลายและมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าเรื่องเพศ คือเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ บางส่วนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของพัฒนาการทางร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงไปต่างๆ จิตใจ อารมณ์ สังคม การแสดงออก ความเท่าเทียมทางเพศ และเข้าใจว่าเกี่ยวกับการแต่งงานตามประเพณีที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม วิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศ เรื่องเพศสำหรับวัยรุ่นมุสลิม เป็นเรื่องทีละเอียดย่อยสำหรับศาสนาอิสลาม มีการปฏิบัติตนที่ค่อนข้างต้องระมัดระวังในการดำเนินชีวิต ซึ่งวิถีความเป็นมุสลิมที่มีพื้นฐานจากการยึดหลักการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ ทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ปฏิบัติอยู่ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีการปลูกฝังและแนวทางการปฏิบัติเรื่องเพศที่ถูกต้องตามหลักการศาสนา แต่จะมีวิธีการที่จะแสดงออกต่อเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ต้องห้ามและนำหลักคำสอนของศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิต การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม สำหรับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองให้ความสำคัญและการพูดคุยการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวค่อนข้างน้อย และบางครอบครัวแทบจะไม่มี การสื่อสารเรื่องเพศ พ่อแม่ให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวมากกว่าการพูดคุยเรื่องเพศ เพราะวัยรุ่นได้รับความรู้จากการเรียนหนังสือครูผู้สอนรายวิชา สุขศึกษา ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองคาดหวังจากการได้รับความรู้จากที่โรงเรียนว่าสามารถเพิ่มความรู้ได้ ทำให้ไม่ค่อยสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว จะสื่อสารเรื่องต่างๆไปมากกว่า และการสื่อสารเรื่องเพศเป็นเรื่องยาก แต่หากวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองสามารถปรึกษาหรือพูดคุยเรื่องเพศได้ สามารถเติมเต็มความรู้ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเข้าใจซึ่งกันและกันในครอบครัวเพิ่มขึ้น บุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว บุคคลที่สื่อสารด้วย จะมีอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ วัยรุ่นที่อยู่กับพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด และ วัยรุ่นที่อยู่กับเครือญาติ ซึ่งวัยรุ่นที่อยู่กับพ่อแม่ บุคคลที่สื่อสารด้วย พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย น้องสาว น้องชาย ในครอบครัว ส่วนใหญ่ไว้ใจและสื่อสารกับผู้เป็นแม่มากที่สุด มีความสนิทสนมสะดวกที่จะพูดคุยกับแม่และเข้าใจปัญหาต่างๆได้ดีกว่าบุคคลอื่นในครอบครัว และวัยรุ่นที่อยู่กับเครือญาติ สื่อสารพูดคุยกับ ปู่ ย่า ตา ลุง ยาย น้า น้าสะใภ้ และลูกพี่ลูกน้อง และในกลุ่มเครือญาติผู้ที่พูดคุยมากที่สุด เป็นเครือญาติที่เป็นเพศหญิง คือ ยาย ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มให้ความเห็นที่ตรงกัน ผู้ปกครองที่เป็นเพศหญิง วัยรุ่นมีความสนิทสนม เชื่อใจ เป็นบุคคลที่ปรึกษาและขอคำแนะนำต่างๆ

วัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองมีการสื่อสารเรื่องเพศ เป็นการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือสิ่งที่สงสัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสรีระทางร่างกาย การแต่งกาย อารมณ์ ความรู้สึก เป็นการตักเตือน การปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนและคำแนะนำของพ่อแม่ผู้ปกครอง รวมทั้งการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย และถูกต้องตามหลักการทางศาสนาอิสลามการเข้าไปพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นสื่อสารกับพ่อแม่ผู้ปกครองด้วยการพูดตรงๆมากที่สุด ต้องการจะสอบถามถึงเรื่องอะไรก็พูดด้วยคำพูดตรงๆ ถามตรงกับวัตถุประสงค์หรือเรื่องที่ต้องการ

ทราบ ทำให้เข้าใจตรงกันระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง แต่วิธีการพูดแบบอ้อมๆ โดยการสมมุติตัวละคร เป็นบุคคลอื่น แต่เป็นเรื่อง ที่กล่าวถึงตนเอง ซึ่งทำให้ความตั้งใจในการสื่อสารสำหรับผู้ส่งสารและ ผู้รับสาร อาจได้คำตอบที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับเรื่องที่จะสื่อสารและเรื่องนั้นกล่าวถึงบุคคลใด รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ วิธีการหรือรูปแบบการสื่อสาร ส่วนใหญ่ใช้วิธีการพูดคุยโดยการถ่ายทอด จากสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งให้เห็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ที่คิดว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวสามารถ เป็นเรื่องใกล้ตัวได้ หากไม่ระมัดระวังตัวเอง ซึ่งให้เห็นตัวอย่างที่ดีและไม่ดี เพื่อให้เป็นข้อคิด ยกตัวอย่าง เช่น จากบุคคลรอบข้างทั้งในครอบครัวและบุคคลนอกครอบครัว ช่าง ละคร ห้ามปรามไม่ให้ปฏิบัติ ตนเช่นนั้น และมีเพียงบางส่วนที่ใช้วิธีการพูดอ้อมๆ การซักถามจากผู้ปกครอง และเปรียบเทียบวัยรุ่น กับบุคคลอื่นให้ทราบถึงผลดีและผลเสีย สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครอง เน้นการ สื่อสารกับผู้ปกครองด้วยช่องทางการใช้สื่อเทคโนโลยี เพราะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวก และสามารถใช้เป็นช่องทางการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ผ่าน ละคร หนัง ช่าง ที่มีความเกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรศัพท์ สื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ก ไลน์ การใช้คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ มี เพียงส่วนน้อยที่สื่อสารกับผู้ปกครองโดยตรงเมื่อพบหน้าพูดคุยต่อหน้า ซึ่งบางครั้งนอกจากนี้พบว่าพ่อ แม่ผู้ปกครอง ไม่ใช่และไม่เข้าถึงเทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัยได้ ช่วงเวลาในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อ แม่หรือผู้ปกครอง การสื่อสารมากที่สุดช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ หลังจากพ่อแม่กลับจากทำงาน ส่วนวัยรุ่นก็ กลับจากโรงเรียน เป็นช่วงที่ทุกคนอยู่ที่บ้านอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ซึ่งช่วงเวลาที่สื่อสารมากที่สุด เป็นช่วงหลังรับประทานอาหารเย็น รองลงมาช่วงรับประทานอาหารเย็นและช่วงดูโทรทัศน์ กับครอบครัว นอกจากนั้นจะสื่อสารก่อนนอน และมีเพียงส่วนน้อยสื่อสารได้ทุกช่วงเวลา ตามจังหวะ โอกาสที่จะพูด และไม่ควรพูดช่วงเวลาเช้า เพราะหากเป็นเรื่องเครียดๆจะทำให้เกิดอารมณ์ไม่ดีตลอด ทั้งวัน ช่วงวัยที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ ควรเริ่มต้นพูดเรื่องเพศตั้งแต่เด็กๆเมื่อก่อนเริ่มเป็นวัยรุ่น หรืออายุต่ำกว่า 15 ปี เพราะพัฒนาการการเจริญเติบโตในวัยเด็กรวดเร็ว และเทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทมากขึ้นในการดำเนินชีวิต และเป็นวัยที่ต้องเตรียมความพร้อม อยากรู้อยากลอง หากโตกว่า นี้ทำให้ไม่กล้าพูดคุย รองลงมาเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นหรืออายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจถึง การเปลี่ยนแปลงต่างๆบ้างแล้วที่อาจเกิดขึ้นหรือประสบการณ์ตรงกับวัยรุ่นสัมพันธ์ภาพ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองใน ครอบครัวอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาสัมพันธภาพที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว รายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาวัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 89.2 และ น้อยที่สุดผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 42.1 ตามลำดับ นอกจากนี้การพูดคุยเรื่องเพศในกลุ่มเพื่อน การสื่อสาร สำหรับวัยรุ่นผู้ชายและวัยรุ่นผู้หญิง เรื่องที่ สื่อสารมีความคล้ายกัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น อวัยวะเพศ เรื่องเพศตรงข้ามที่วิจารณ์ถึงสตรีระทางร่างกาย แฟน ความรัก การมีเพศสัมพันธ์ ฤกษ์งาม อนามัย ภาพโป๊หรือวีดีโอโป๊ ซึ่งทั้งวัยรุ่นผู้หญิงและวัยรุ่นผู้ชาย การสื่อสารในเรื่องเพศมีเนื้อหาที่ เข้มข้น และลึกซึ้งมากกว่าการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง กล่าวพูดคุยในกลุ่มเพื่อนได้มากกว่า

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก โดยเมื่อพิจารณาเพศร่วมกับพี่น้อง มีเฉพาะเพศหญิงเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ ซึ่งมีอายุ 15 ปีมีการรับรู้ได้มากกว่าในช่วงอายุอื่นๆที่อยู่ในช่วงอายุ 15 - 25 ปี โดยเมื่อพิจารณาร่วมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นความสัมพันธ์ตรง และเป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาเพศร่วมกับพี่น้องมีเฉพาะเพศหญิงเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับส่วนระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองและสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก และเมื่อพิจารณาร่วมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ ซึ่งมีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศ มีเฉพาะเพศหญิงที่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ และเป็นวัยรุ่นที่พ่อแม่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง ที่รับรู้ได้ดีมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน เกษียณอายุ และเมื่อพิจารณาร่วมกับอายุ มีเพียงเฉพาะอายุ 18 - 22 ปี ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ และเป็นกลุ่มที่พ่อแม่ผู้ปกครองของวัยรุ่นมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ที่มีการรับรู้ได้ดีกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองรายได้ 15,001 - 30,001 ขึ้นไป และเมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ นอกจากนี้ต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นที่มีการรับรู้ได้มากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศ มีเพียงเพศหญิง ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการศึกษาของพ่อแม่

ผู้ปกครอง และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว อายุ 16 ปี มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศ จึงมีเพียงเพศชาย ที่มีความความสัมพันธ์กันระหว่างอายุกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ และมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างมากกว่าการประกอบอาชีพข้าราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน และผู้ที่เกษียณอายุ และเมื่อพิจารณาร่วมกับอายุเป็นความสัมพันธ์ลง เป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ที่มีการรับรู้เรื่องเพศได้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว เมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก และเมื่อพิจารณาร่วมกับระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพ และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์ในการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก และเมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง ที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ และเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี และเมื่อพิจารณาร่วมกับพี่น้อง มีเพียงวัยรุ่นที่ไม่มีพี่น้อง มีความสัมพันธ์กันระหว่างอายุกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ รวมทั้งต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว แต่เมื่อ

พิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นความสัมพันธ์ลวง โดยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน การพูดคุยเรื่องเพศของท่านกับพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่มีปัจจัยการสื่อสารจากรูปแบบและวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่มีผลต่อการพูดคุย เนื่องจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัว กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ข้อตกลง ความคิด การแสดงออก ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ทศศนคติและมุมมองที่เกี่ยวกับวัยรุ่น การให้เวลากับวัยรุ่น ความใกล้ชิด การมอบความรักความอบอุ่น นอกจากนี้ยังมีช่วงอายุที่มีความต่างกันระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับวัยรุ่น มีเพียงบางส่วนมีปัจจัยมาจากสภาพแวดล้อมรอบตัว สถานการณ์ในสังคม และรายได้ในครอบครัวที่เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอ การให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นที่พ่อแม่ผู้ปกครองนั้นควรจะทำให้ความรู้กับวัยรุ่นในครอบครัว วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม ให้ความเห็นกับการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่น พ่อแม่ผู้ปกครองรู้สึกมีความใกล้ชิดและทราบถึงตัวตนวัยรุ่นได้ดีที่สุดเพราะเป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงมา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มแรกเห็นว่าสังคมในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย และพ่อแม่ผู้ปกครองบางท่านต้องรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆให้ทันวัยรุ่น ในกลุ่มที่ 2 วัยรุ่นไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดเวลา เพราะวัยรุ่นอยู่ในช่วงวัยเรียนไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองตลอดเวลา จึงต้องให้ความรู้กับวัยรุ่น ให้มีทักษะในการเอาตัวรอด กลุ่มที่ 3 วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง เมื่อพฤติกรรมหรือข้อมูลต่างๆที่วัยรุ่นได้รับข้อมูลจากแหล่งอื่นที่ไม่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ทำให้เด็กที่เกิดการลองผิดลองถูก เพื่อค้นหาความจริงที่พวกเขาเหล่านั้นสงสัยและต้องการจะรู้คำตอบ หากไม่ได้ให้ความรู้กับวัยรุ่น อาจทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ผิดและปฏิบัติไม่ถูกต้องเหมาะสม อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน นอกจากนี้พบปัญหาอุปสรรคการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ปัญหาและอุปสรรคระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่อายุที่จะพูดเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง กลัวว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะดุว่า ไม่กล้าพูด รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้กับวัยรุ่น เพราะต้องทำงาน วัยรุ่นก็ไม่มีเวลาให้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะต้องเรียนหนังสือ ทำให้มีเวลาที่ไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคจากศาสนามีส่วนเกี่ยวข้อง เนื่องจากหลักปฏิบัติตามศาสนาค่อนข้างมีความเคร่งครัด

แนวทางหรือวิธีที่ทำให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและรับความรู้ที่ถูกต้อง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ต้องเริ่มต้นจากครอบครัวก่อน เพราะเป็นสถาบันแรกที่วัยรุ่นเติบโตและมีความใกล้ชิดกับพ่อแม่ผู้ปกครอง หาวิธีการสื่อสารที่ไม่ให้วัยรุ่นอาย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างจาก สถานการณ์ ข่าวดัง หรือเรื่องใกล้ตัวที่สามารถสอนและเข้าใจ นอกจากนี้หน่วยงานทางภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ควรเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว โดยการจัดอบรมให้ความรู้กับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจเรื่องเพศมากขึ้น และขอเสนอแนะหรือวิธีการที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น ส่วนใหญ่วัยรุ่นแนะนำให้พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ควรดูตำราวัยรุ่นและควรเป็นฝ่ายเข้าหาวัยรุ่น ต้องเปิดโอกาสและรับฟังคำอธิบาย การแสดงความคิดเห็นของวัยรุ่น ร้องลงมาให้เวลากับวัยรุ่น อาจทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว เพื่อสร้างความสนิทสนมและความไว้วางใจให้กับวัยรุ่น นอกจากนี้แนะนำให้ระหว่งการพูดคุยควรสอดแทรกความรู้เรื่องเพศ มีเพียงส่วนน้อยหากไม่กล้าพูดคุยกับวัยรุ่น ควรที่ให้พ่อแม่ผู้ปกครองใช้วิธีผ่านเทคโนโลยีสื่อสารกัน

การอภิปรายผล

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ค่อนข้างจำกัด มีความเข้าใจที่หลากหลายและมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล เข้าใจว่าเรื่องเพศ คือเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ บางส่วนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของพัฒนาการทางเพศที่ร่างกายของเพศหญิงและเพศชายมีการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการแต่งงานตามประเพณีที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม สอดคล้องกับงานวิจัยของจรูญศักดิ์ แก้วกล้า (2557) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะทางกายภาพที่บอกว่าเป็นเพศชาย หรือหญิง บางครั้งหมายถึงแรงขับหรือสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ที่แสดงออกเป็นพฤติกรรม บางครั้งหมายถึงพฤติกรรมทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องด้วยวิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนสำหรับศาสนาอิสลาม มีการปฏิบัติตนที่ค่อนข้างต้องระมัดระวังในการดำเนินชีวิต วิถีความเป็นมุสลิมที่มีพื้นฐานจากการยึดหลักการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ มีขอบเขตและข้อจำกัดในการดำเนินชีวิต ซึ่งตามหลักศาสนาการสอนเรื่องเพศในมุสลิมต้องอยู่บนพื้นฐานตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด มุสลิมมีการสอนเรื่องเพศตั้งแต่เด็กๆแล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการปลูกฝังและแนวทางการปฏิบัติเรื่องเพศที่ถูกต้องตามหลักการศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับ อับดุลลอฮ์ สุไลหมัด (2558) กล่าวว่าไว้ว่า วัยรุ่นมุสลิมต้องเข้าใจก็คือ การประพฤติปฏิบัติตัวที่แตกต่างจากศาสนาอื่น เพราะสิ่งสำคัญก็คือเรามีแบบอย่างของเราในการดำเนินชีวิตจากบรรดานบี มีคู่มือในการดำเนินชีวิต ก็คือพระมหาคัมภีร์อัลกรุอ่าน แต่บางครอบครัวให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวมากกว่าการพูดคุยเรื่องเพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542, น. 55) พบว่ามีปัญหาด้านการเงินทำให้เลี้ยงดูบุตรได้ไม่เต็มที่และมีอารมณ์เครียด เนื่องจากวัยรุ่นได้รับความรู้จากการเรียนหนังสือครูผู้สอนรายวิชาสุขศึกษา ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองคาดหวังจากการได้รับความรู้จากโรงเรียนว่าสามารถเพิ่มความรู้อีกได้

โดยการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มาจากคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ที่มีคะแนนในช่วง 13.34 – 26.66 คะแนน ซึ่งเรื่องที่สื่อสารมากที่สุดคือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา มหาวรรณศรี (2558) พบว่า ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม เนื่องจากผู้ปกครองมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การจับมือถือแขนเพื่อนต่างเพศ และการวางตัวที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตนและให้เกียรติเพศตรงข้าม และเรื่องผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ ส่วนบุคคลที่วัยรุ่นสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ไขว้ไขว้มากที่สุดคือแม่ โดยให้ความเห็นว่า มีความสนิทสนม สะดวกที่จะพูดคุยกับและเข้าใจปัญหาต่างๆได้ดีกว่าบุคคลอื่นในครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรไท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และ จินตนา ไชยวิโน (2551) พบว่า แม่เป็นสื่อบุคคลที่ดีที่สุดในการพัฒนาการสื่อสาร เพื่อที่จะเป็นเกราะกำบังให้วัยรุ่นมีภูมิคุ้มกันตนเอง เป็นบุคคลที่ปรึกษาและขอคำแนะนำต่างๆได้ดี สอดคล้องกับ ซูพ้อม อุษมาน (2552) กล่าวไว้ว่า คำสอนของท่านศาสนทูต คือลลิลลอฮู อะลียิ วะสลัลมกล่าวไว้ว่า แม่เป็นผู้ที่ควรต้องได้รับการเอาใจใส่และตอบแทนคุณมากกว่าบิดา สำหรับแม่แล้วควรจะต้องได้รับการทำดีมากกว่า ผู้เป็นพ่อถึงสามเท่า เพราะเหตุจากความยากลำบากในการอุ้มท้อง การคลอด และการให้นม ความเหนื่อยยากเหล่านี้มีเพียงแม่ผู้เดียวเท่านั้นที่ต้องแบกรับ ส่วนพ่อนั้นมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูเท่านั้น

โดยพ่อแม่ผู้ปกครองเลือกสถานการณ์ในการต่อเรื่องเพศกับวัยรุ่น ด้วยวิธีการพูดคุยสถานการณ์ต่างๆ อย่างเช่น การตั้งครุฑของเพื่อนในวัยเดียวกันกับวัยรุ่น ซึ่งให้เห็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเพื่อให้เป็นข้อคิด นอกจากนี้ใช้วิธีการพูดอ้อมๆ โดยการซักถามจากผู้ปกครองและเปรียบเทียบวัยรุ่นกับบุคคลอื่นให้ทราบถึงผลดีและผลเสีย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า การสื่อสารของบิดามารดาส่วนใหญ่จะเป็นการสื่อสารโดยใช้วาจา ซึ่งลักษณะของการพูดจะมีทั้งแบบตรงไปตรงมาและแบบอ้อมๆ มีทั้งนุ่มนวลอ่อนโยนคิดว่ากล่าว ห้ามปราม ตักเตือน โดยจะเป็นการสื่อสารเมื่ออยู่ต่อหน้า ซึ่งสื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครองคือ สื่อเทคโนโลยี เพราะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวก เช่น โทรศัพท์ สื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ค ไลน์ คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ มีเพียงบางส่วนที่สื่อสารกับผู้ปกครองโดยตรงเมื่อพบหน้าพูดคุยต่อหน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล (2556) ที่พบว่า ช่องทางการสื่อสารกับบุตรจะเน้นช่องทางที่ใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากการสื่อสารด้วยการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือมีความรวดเร็ว มารดาระบุว่ามีการใช้ เฟสบุ๊คพูดคุยกับบุตร แต่ทั้งบิดาและมารดาก็ยังคงใช้การสื่อสารแบบต่อหน้าด้วย

อิสลามนั้นเป็นศาสนาที่ไดวางหลักเกณฑ์ให้ครอบครัวนั้นเป็นสถานที่ ซึ่งดูแลการเจริญเติบโตในทุกมิติคือทั้งด้านร่างกาย (มัสลัน มาหะมะ, 2552, น. 2) ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด ที่เกิดจากความสัมพันธ์อันแน่นระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป และมีบทบาทสำคัญ

ในการถ่ายทอดความเชื่อความศรัทธาตลอดจนค่านิยมและทัศนคติต่างๆ เป็นสถาบันลำดับแรกที่จะหล่อหลอมบุคลิกภาพให้แก่มนุษย์ก่อนการออกไปใช้ชีวิตจริงในสังคม (ชัยยิต ซาอิต อัคราธิ ริชวี, 2526, น. 19) และ Fox and Inazu, 1980; Chung, Travis et al., 2007; Ramos and Bouris, (2008) ที่พบว่า วัยรุ่นแสดงความต้องการให้บิดามารดาผู้ปกครองเป็นคนสอนเรื่องเพศศึกษา เนื่องจาก มีความใกล้ชิดสนิทสนม กับลูกและต้องสอนอย่างมีเหตุผล เข้าใจลูก ใจเย็นและไม่ใช้อารมณ์ ดังนั้น ครอบครัวจึงควรเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่สอนเรื่องเพศศึกษา (Halstead and J.Reiss, 2003) ดังนั้นสอดคล้องกับผลการรับรู้เรื่องเพศวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่รับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสถาบันครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ โดยผลการศึกษาจากการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจากการเรียนรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งอื่นๆ เรื่องที่วัยรุ่นรับรู้มากที่สุดคือ เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวสุจินั้นจะเกิดการหลั่งสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ปลายกำลังมากขึ้น และเรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งอื่นๆ มีทั้งรายวิชาสุขศึกษา หนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เพื่อน หมอ สื่อสังคมออนไลน์ การอบรม เข้าค่ายและสังเกตและเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ส่วนการรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองนั้น สอนและแนะนำในการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงไปของการเข้าสู่วัยรุ่น อย่างเช่น ขนต่างๆที่ขึ้นตามร่างกาย หนวดเครา เสียงแตกและเสียงใหญ่ หน้าอก ความสูง อวัยวะเพศ การมีประจำเดือน ซึ่งวัยรุ่นผู้หญิงตกใจเมื่อประจำเดือนมาครั้งแรก ตกขาว และฝันเปียก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonmongkon et al. (1998) พบว่า ผู้หญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบ 70 % เคยมีปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์ ได้แก่ ตกขาว กลิ่นเหม็น สิวผดปกติ คันช่องคลอด มีแผลและผื่นแดง คันบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ และ อรโท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และ จินตนา ไชยวิโน (2551) ที่กล่าวว่า การสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ กุลกานต์ อภิวฒนลังการ, บุญเสริม หุดะแพทย์ และประกายรัตน์ ภัทรธิตี (2551) และแก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ (2553) พบว่า สอนตามพัฒนาการและการเจริญเติบโต เช่น การมีประจำเดือน การฝันเปียก การมีเสียงแตกหรือตามปัญหาที่บุตรถาม

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองเน้นการรักษาความสะอาด ซึ่งเรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ที่ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค ซึ่งการทำความสะอาดของผู้หญิงช่วงมีประจำเดือนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้หญิง แนะนำการใช้ผ้าอนามัย การเปลี่ยนผ้าอนามัยระหว่างช่วงมีประจำเดือน ไม่ให้เกิดการหมักหมมของเชื้อโรคได้และการเก็บทำความสะอาดผ้าอนามัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลนิทรา แสงบุราณ (2551) พบว่า บิดามารดาพูดถึงเรื่องการปฏิบัติตัวเมื่อมีรอบเดือน(ระดู) เช่นวิธีการใส่ผ้าอนามัย การรักษาความสะอาด รวมถึงการใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจุดซ่อนเร้น ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่นกาย และเรื่องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอ ที่ต้องสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นจนเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงใน

ทุกวัน ส่วนเรื่องการไม่ใช้กางเกงใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้ เพื่อความสะอาดต้องเสื่อผ้า ป้องกันเชื้อโรคและการเกิดโรค โดยสอดคล้องกับการศึกษาของ Boonmongkon et al. (1998) พบว่า ผู้หญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบ 70 % เคยมีปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์ ได้แก่ ตกขาว กลิ่นเหม็น สิวผดปกติ คันช่องคลอด มีแผลและผื่นแดง คันบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ โดยตามหลักปฏิบัติทางศาสนาอิสลามจะต้องละหมาด 5 เวลา ดังนั้นการทำความสะอาดร่างกายจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม โดยตัวอย่างการทำความสะอาดร่างกายอย่างเช่น การอาบน้ำ เมื่อหมดประจำเดือนและผื่นเปื่อย การอาบน้ำหลังคลอดบุตร และการอาบน้ำหลังการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้วัยรุ่นค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือ ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและจากรายวิชาสุขศึกษา

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองและเรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด เรื่องการวางตัวเพศตรงข้าม ควรเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน และไม่ควรรออยู่ที่ลับตาผู้คนที่สนใจเพศตรงข้ามสามารถให้ความสนใจได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น จะต้องมียุติธรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมอยู่ในกฎระเบียบตามหลักศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีของศาสนาอิสลาม โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้ความสนใจกับเรื่องการเรียนหนังสือของวัยรุ่นมากกว่าเรื่องอื่น เนื่องจากวัยรุ่นยังอยู่ในวัยเรียน ไม่สนับสนุนการมีแฟนและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา จากหลักคำสอน เรื่องความมิดชิด (ความมิดชิดประเวณี) ในศาสนาอิสลาม มุฮัมมัดซาคี เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงชีนาไว้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ไม่ได้สมรสถูกต้องตามกฎหมาย อิสลามถือว่าการทำผิดชีนาทุกกรณีเป็นบาปใหญ่ โดยบทลงโทษฮัฎ สำหรับผู้กระทำผิดประเวณีซึ่งถูกบัญญัติไว้ในอัล-กุรอานและซุนนะฮ์ อายะฮ์อัล-กุรอาน ถูกประทานแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อบรรเทาความลำบากใจของผู้เข้ารับนับถืออิสลามใหม่ซึ่งเคยอยู่ในสังคมที่พัวพันกับการผิดประเวณี สำหรับผู้ที่ยังไม่แต่งงานบทลงโทษก็คือ โขยหนึ่งร้อยที และเนรเทศออกจากภูมิลำเนาเป็นเวลาหนึ่งปี สำหรับผู้ที่แต่งงานแล้วบทลงโทษก็คือ โขยหนึ่งร้อยทีและขวางก้อนหินจนตาย ซึ่งวิธีการลงโทษ มีจุดมุ่งหมายของการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงดังกล่าวก็เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้แก่สังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรรัตน์ รุ่งเรือง (2559) ในขณะที่วัยรุ่นยังเรียนหนังสืออยู่ การมีแฟนหรือคนรักเป็นเรื่องที่บิดามารดาไม่สนับสนุน เพราะอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนหนังสือได้ เช่น มีเวลาในการศึกษาเล่าเรียนน้อยลงและไม่ควรมีการแต่งงานและไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในช่วงเรียนหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ยังไม่ได้แต่งงานถึงแม้การแต่งงานหรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิส่วนบุคคลก็จริง แต่ควรที่จะกระทำก็ต่อเมื่อถึงวัยอันควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา มหาวรรณศรี (2558) พบว่า ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม เนื่องจากผู้ปกครองมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เช่น การจับมือถือแขนเพื่อนต่างเพศและการวางตัวที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตนและให้เกียรติเพศตรงข้าม และการคบเพื่อนต่างเพศสำหรับเพศหญิงและเพศชายมากที่สุด โดยให้ระมัดระวังในการคบผู้ชายต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ให้ใกล้ชิดและสัมผัสร่างกาย ไม่ให้อยู่

ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับสายตาผู้คน แต่จะเน้นย้ำกับเพศหญิงมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ มจรูดา เจริญทวีทรัพย์ (2545) ที่กล่าวว่า ควรเน้นเรื่องความประพฤติและการวางตัวของวัยรุ่น และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nitirat Pinsomboon (2007) ที่กล่าวว่ามารดาจะเน้นการสื่อสารกับเพศหญิง เรื่องการวางตัวและการคบเพื่อนต่างเพศมากที่สุด โดยให้ระมัดระวังในการคบผู้ชายไม่ให้ใกล้ชิด ไม่ให้อยู่สองต่อสองในที่ลับตาคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลนิทรา แสงบุราณ (2551) กล่าวว่า การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและผลกระทบ นอกจากนี้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับเพศตรงข้าม จนกว่าจะผ่านพิธีการแต่งงานถูกต้องตามประเพณี และ ห้ามดูวิดีโอโป๊เป็นสิ่งผิดหลักศาสนาอิสลาม นอกจากนี้การแต่งกายต้องแต่งกายให้มิดชิดเรียบร้อย ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม สอดคล้องกับ อับดุลลฮ์ สุลโหมมัด (2558) กล่าวไว้ว่า อิสลามได้บอกถึงวิธีการแต่งกายที่ถูกต้องตามหลักศาสนา ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมินที่ต้องปกปิดเอาเราะฮ์ ก็คือสะอาดถึงหัวเข่า ส่วนมุสลิมะฮ์นั้น เอาเราะฮ์ ก็คือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นฝ่ามือ กับ ใบหน้า แต่ก็จะมีวัยรุ่น บางส่วนที่มีการรับรู้จากครูในรายวิชาสุศึกษาที่สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นได้รับความรู้ในช่องทางอื่นด้วย

4. ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

สัมพันธภาพในครอบครัวของวัยรุ่นเป็นสัมพันธภาพที่ดี การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้ เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น และเรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัว พ่อแม่ผู้ปกครองทำตัวเปรียบเสมือนเพื่อนและพี่น้อง มีปัญหาหรือข้อสงสัย รับฟังปัญหาและพร้อมที่จะให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางการประพฤติตัวต่อเพศตรงข้ามที่ถูกต้อง ไม่ละเมิดสิทธิของเพศตรงข้ามและไม่ละเมิดต่อหลักศาสนา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว มีการแบ่งปันการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ห่วงใยและช่วยเหลือวัยรุ่น ส่วนบางครอบครัวใช้คำพูดดูต่ำในการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว ด้วยพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของศาสนาอิสลามอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนทางศาสนา ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองนำหลักคำสอนทางศาสนาอิสลามสร้างสัมพันธภาพที่ดีสำหรับการสื่อสารในครอบครัว0 มีเพียงวัยรุ่นบางคนไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้สัมพันธภาพที่ไม่ค่อยดี มีการรับฟังและการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำต่างค่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ประทุม ฤกษ์กลาง กล่าวไว้ว่า การสื่อสารในครอบครัวนั้นเกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัวสร้างความผูกพัน ปรับเปลี่ยนพัฒนาให้เกิดเอกลักษณ์ร่วมกันซึ่งกระทำโดยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และถึงแม้สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองจะมีสัมพันธภาพที่ดีเพศหญิงกับเพศชายความเท่าเทียมระหว่างเพศมีความเท่าเทียมกัน สำหรับการเลี้ยงดูของพ่อแม่ แต่การแบ่งทรัพย์สินสมบัติระหว่างลูกที่เป็นผู้หญิงกับผู้ชายนั้นไม่เท่าเทียมกัน โดยผู้ชายจะได้ทรัพย์สินสมบัติมากกว่าผู้หญิง

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เรื่องรู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ และเรื่องความสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ หากไม่พร้อมจะมีบุตรควรใช้วิธีการคุมกำเนิด อาทิเช่น ฉีดยาคุม การกินยาคุม และการใส่ห่วง ส่วนการป้องกันตัวและการขอความช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับเรื่องเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำให้พกปากกา ซ่อม คัตเตอร์ กรรไกร ติดตัวไว้เพื่อเป็นอาวุธในการป้องกันตัว และห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่มจากบุคคลแปลกหน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลกสนต์ อภิวัฒน์ลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และ ประกายรัตน์ ภัทรธิตี (2551) ชลนิทรา แสงบุราณ (2551) พรฤดี นิธิรัตน์ (2550) แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ (2553) และชลนิทรา แสงบุราณ (2551) ที่พบว่า บิดามารดาให้คำแนะนำที่ถูกต้องช่วยให้บุตรสามารถระมัดระวังและป้องกันตัวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มูฮำหมัดซากิ เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงการทำแท้งในศาสนาอิสลามไว้ว่า อิสลามได้ห้ามการทำแท้งโดยสิ้นเชิงและถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ร้ายแรง เมื่อสตรีได้ตั้งครรภ์นางจะต้องไม่ทำอันตรายต่อทารกผู้นั้นที่อยู่ในครรภ์ ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม หากมีอันตรายใดที่เกิดขึ้นกับครรภ์ของมารดา ก็จะมีผลต่อทารกในวัยเริ่มแรกด้วย การใช้วิธีการคุมกำเนิดเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์มีความแตกต่างกับการทำแท้ง เนื่องจากการคุมกำเนิดไม่ถือว่าเป็นการทำร้ายทำลายแรง เพราะทารกยังไม่ประกอบเป็นตัวเป็นตน เป็นร่างกายของมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับการทำแท้ง ซึ่งตัวของทารกมีการประกอบเป็นตัวตนแล้ว สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ว่าวัยรุ่นบางราย มีเพศสัมพันธ์และตั้งท้องขณะอยู่ในวัยเรียนและผ่านการทำแท้งโดยที่พ่อแม่ไม่ทราบ โดยทำแท้งด้วยการใช้ยาสอด ที่สืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต และแหล่งข้อมูลที่รับรู้นอกจากพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นรับรู้ข้อมูลจากโรงเรียนในรายวิชาเพศศึกษาและสุขศึกษา ที่สอนเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีการคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย รวมทั้งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา และผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องเพศ ในการเรียนรู้ทักษะในการดูแลสุขภาพทางเพศของวัยรุ่น

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

การรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรมของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุด เรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่นการเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย เรื่องวัยรุ่นต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม และเรื่องสื่อและเทคโนโลยี ที่ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา โดยพ่อแม่ผู้ปกครองให้ระมัดระวังการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ อาจเป็นภัยใกล้ตัวที่ทำให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงกับเรื่องเพศและอาจถูกลอกลวงและล่อลวงจากบุคคลอื่นได้ รวมทั้งการเที่ยวกลางคืน ที่จะต้องมีข้อตกลงและกำหนดเวลาในการออกไปนอกบ้านระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับวัยรุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ หอมบุญ, เกரியงเดช แซ่ฮั่ว, ศศิธร บัวลอย และ วิลาสินี ซีนซุ่มกลาง [ม.ป.ป.] พบว่า เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็จะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ คบเพื่อนต่างเพศ และมีการนัดเพื่อนต่างเพศไปเที่ยว ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้

ทั้งสองฝ่ายได้รู้จักสนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งนั่นก็หมายความว่าจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากในเรื่อง การคบเพื่อนต่างเพศ และการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายและเกิดปัญหา อื่นๆตามมาได้ และไม่ควรไปสถานที่เร่ร่อนต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม และควรขออนุญาตพ่อแม่ ผู้ปกครองก่อนทุกครั้ง นอกจากนี้การอยู่ใกล้ชิดกันระหว่างเพื่อนต่างเพศหรือแฟน หากพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือผู้นำชุมชนทราบว่าเป็นแฟนกัน จะจัดพิธีแต่งงานให้กับวัยรุ่นให้ถูกต้องตามหลักศาสนา โดยไม่ต้องสอบถามว่าวัยรุ่นว่าสมัครใจของวัยรุ่นและมีความเชื่อว่าการมีบุตรหลายคนจะมีชีวิตที่ดี กระทบการสิ่งใดประสบความสำเร็จ และเรื่องการเข้าสังคมที่จะต้องปฏิบัติตนที่ดีและเหมาะสม เลือก คบเพื่อนที่ดี ต้องเป็นคนดีของสังคม

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมมีปัจจัยที่มีผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศ ประกอบไปด้วย รูปแบบและวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง เนื่องจาก กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ข้อตกลง ความคิด การแสดงออกระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ทัศนคติและมุมมองที่ เกี่ยวกับวัยรุ่น การให้เวลา ความใกล้ชิดการมอบความรักความอบอุ่น นอกจากนี้ยังมีช่วงอายุที่มีความ ต่างกันระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับสภาพแวดล้อมรอบตัว สถานการณ์ในสังคม และรายได้ใน ครอบครัวที่เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์ อนามัยที่ 1- 12 และมหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า พ่อแม่ไม่เปิดใจให้กว้างในการพูดคุยเรื่องเพศ กับวัยรุ่น อีกทั้งยังขาดทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ ไม่มีเวลา มีความเชื่อแบบโบราณ และตามบุตรไม่ ทัน เพราะบุตรนั้นสามารถเข้าถึงข้อมูลโดยผ่านจากเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น

โดยปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ การเรียนรู้เรื่องเพศ

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ด้านพัฒนาการทางเพศดังกล่าว โดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และมหาวิทยาลัย มหิดล (2556) พบว่า บุตรที่มีเพศหญิงมีพัฒนาการทางร่างกายโดยจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าบุตรที่เป็น เพศชาย ซึ่งมีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้ได้มากกว่าในช่วงอายุอื่นๆที่อยู่ในช่วงอายุ 15 – 25 ปี สอดคล้อง กับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) กล่าวไว้ว่า เริ่มมีการพูดคุยเรื่องเพศกับบุตร ตั้งแต่อายุยังน้อยๆ เพื่อที่จะทำให้ง่ายต่อการสื่อสาร เช่น โดยเริ่มก่อนที่บุตรจะเริ่มมีกิจกรรมทางเพศ หรือเริ่มเมื่อมีบุตร หรือเริ่มบุตรเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ซึ่งโดยอายุเฉลี่ยก็จะประมาณ อายุ 10 – 12 ปี และเป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าการมีไม่ใช้พี่น้องเพศ เดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมี พี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่น สัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว ซึ่งความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน

ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองและสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) พบว่า เพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และมหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า เพราะในช่วงวัยรุ่น เด็กจะเชื่อฟังบิดา มารดา และครู มากกว่าการเชื่อเพื่อน และเป็นวัยรุ่นที่พ่อแม่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างที่รับรู้ได้ดีมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน เกษียณอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า อาชีพแต่ละอาชีพทำให้บุคคลมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันและบุคคลเหล่านั้นย่อมมีฐานะความเป็นอยู่ เจตคติ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ทำให้บุคคลมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นในเรื่องต่างๆ และเป็นกลุ่มที่พ่อแม่ผู้ปกครองของวัยรุ่นมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ที่มีการรับรู้ได้ดีกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองรายได้ 15,001 – 30,001 ขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำจะมีการเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นแบบคุมมากกว่า นอกจากนี้ต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นที่มีการรับรู้ได้มากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นสัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครองและสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว อายุ 16 ปี มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และมหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า เพราะในช่วงวัยรุ่น เด็กจะเชื่อฟังบิดา มารดา และครู มากกว่าการเชื่อเพื่อน และมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างมากกว่าการประกอบอาชีพข้าราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน และผู้ที่เกษียณอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า อาชีพแต่ละอาชีพทำให้บุคคลมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันและบุคคลเหล่านั้นย่อมมีฐานะความเป็นอยู่ เจตคติ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ทำให้บุคคลมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นในเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้

เรื่องเพศได้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นสัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของ มารดาต่อบุตรสาว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) พบว่า เพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์ในการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลมากกว่าเพศชาย และเพศทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) พบว่า เพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย และการพูดคุยระหว่างแม่และบุตรสาวจะมีหัวข้อสุขภาพทางเพศมากกว่าการพูดคุยระหว่างแม่และบุตรชาย ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี รวมทั้งต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่น สัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว โดยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

1. ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นเงินอายุที่จะพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง อีกทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองในมุมมองความเป็นผู้ใหญ่จนไม่ฟังเหตุผลของวัยรุ่น จึงไม่กล้าพูดเพราะกลัวการดุด่าของพ่อแม่ผู้ปกครอง ดังนั้น วัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองต้องปรับความเข้าใจและทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศ จนเกิดความกล้า สะดวกใจและมีวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

2. ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นในด้านพัฒนาการทางเพศส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งอื่นๆมากที่สุด ดังนั้นครอบครัวจึงให้ความสำคัญและสร้างพฤติกรรมการป้องกันทางเพศแก่วัยรุ่นและควรพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ในการสื่อสารเรื่องเพศ เพื่อนำความรู้ไปสอนวัยรุ่นที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

3. ผลการศึกษา พบว่า วัยที่เหมาะสมที่จะสอนเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นมากที่สุด เป็นช่วงวัยประถมศึกษา อายุตั้งแต่ 7 ขวบขึ้นไป ดังนั้นควรเริ่มสอนเรื่องเพศศึกษาก่อนที่วัยรุ่นมีพัฒนาการการเจริญเติบโตที่เข้าสู่วัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นมีการเตรียมความพร้อม และความเข้าใจก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลจากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นอยากให้มีความรู้เรื่องเพศให้กับคนในชุมชนและในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุขและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น จึงเสนอนโยบายให้หน่วยงานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปัตตานี ที่มีบทบาทและภารกิจที่เกี่ยวข้อง เสนอนโยบายการร่วมจัดกิจกรรมอบรม การเสริมสร้างทักษะของวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองในการสอนเพศศึกษา เพื่อสร้างความตระหนักแก่สถาบันครอบครัวและกลุ่มวัยรุ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว รวมทั้งติดตามและประเมินผล และสนับสนุนสื่อสารสอนเรื่องเพศอย่างครอบคลุมในทุกพื้นที่ของชุมชน

2. ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ โดย เพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และพื้นที่ ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศในหลายประเด็น และวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าเรื่องเพศที่จำกัด และเข้าใจว่าเป็นเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นและครอบครัว ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย เพื่อจัดเตรียมข้อมูลต่างๆ ในเชิงสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมเพื่อความเข้าใจ และสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว

3. ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นสื่อในการสื่อสารและพูดคุยเรื่องเพศ ดังนั้นการดึงเยาวชนเข้ามาเป็นแนวร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว โดยผ่านสื่อ โฆษณาหรือช่องทางต่างๆในชีวิตประจำวัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองผ่านช่องทางการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผลการศึกษา พบว่า เรื่องเพศกับศาสนาอิสลามเป็นเรื่องละเอียดอ่อน มีขอบเขตและข้อจำกัด และการสอนเรื่องเพศจะต้องถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม ผู้หญิงและผู้ชายไม่สามารถอยู่ใกล้กันได้ และการทำกิจกรรมต่างๆ ต้องแยกระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ทำให้เกิดการเรียนรู้การป้องกันและการเอาตัวรอดที่ถูกต้องมีน้อย ดังนั้น สถาบันครอบครัวควรใช้ผลการศึกษา นี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษา นี้ ช่วยบ่มเพาะความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมที่ถูกต้องตามหลักศาสนา และกฎระเบียบของสังคม เนื่องจากการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม มีส่วนเกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ ปัจจัย รูปแบบการสื่อสาร และพฤติกรรมของวัยรุ่นมุสลิมในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ปกครองควรสร้างความใกล้ชิดและการพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่น ในลักษณะการป้องกัน และลดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นได้ รวมทั้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม

2. ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครอง ต้องให้ความรู้เรื่องเพศ ทั้งสื่อสังคมออนไลน์ หนังสือ ละคร หนังสือ เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน ทำให้การรับรู้เรื่องเพศมีหลากหลายช่องทาง สถานบริการสาธารณสุข ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ควรให้ความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

3. ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง คือ รูปแบบการเลี้ยงดู การสร้างกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ช่วงอายุ การให้เวลากับวัยรุ่น และทัศนคติที่แตกต่างกัน ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองต้องตระหนักถึงบทบาทของผู้ปกครอง ในการเลี้ยงดู การเฝ้าระวังต่อวัยรุ่นในครอบครัว

4. ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นตั้งครรถ์ขณะกำลังอยู่ในวัยเรียน และทำแท้งด้วยการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยการใช้ยาสอด ซึ่งการทำแท้งดังกล่าวพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ทราบการกระทำดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการส่งเสริมให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศ ตั้งแต่วิธีการพูดคุย การสร้างสัมพันธภาพ ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจในเรื่องเพศและในครอบครัว เพื่อลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาข้อมูลการเปรียบเทียบการสื่อสารเรื่องเพศ โดยจับคู่ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ เพื่อวิเคราะห์การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมในเชิงลึก

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ โดยการพัฒนาสถาบันครอบครัวควบคู่กับสถาบันการศึกษา ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน อาทิเช่น บทบาทและการปรับตัวของวัยรุ่นและครอบครัวในเรื่องเพศ การพัฒนาสัมพันธภาพวัยรุ่นและสถาบันครอบครัวเชิงบวกในเรื่องเพศ

3. ครอบครัวกลุ่มเป้าหมายในการศึกษานี้ เป็นกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่เขตเมืองในการทราบถึงการสื่อสารเรื่องเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมในเขตเมือง ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมรอบด้าน การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระหว่างครอบครัว ในเขตเมืองและครอบครัวในเขตชนบท ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์และการจัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลไปใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศที่สอดคล้องกับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองในพื้นที่

4. การวิจัยครั้งต่อไปควรสัมภาษณ์เชิงลึกระหว่างวัยรุ่นกับสมาชิกในครอบครัวร่วมด้วย เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวและแนวโน้มการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่ผิดหลักการทางศาสนาอิสลาม

Prince of Songkla University
Pattani Campus